

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 2749.

Svar (10/7 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som tidligere oplyst i Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. S 2501 af 11. juni 1996 fremgår det af det pågældende aftalememorandum, at det også fremover vil være det enkelte land, der fastsætter, i hvilket omfang der bør kunne foretages aflytning af telekommunikation i forbindelse med dets myndigheders efterforskning af straffesager. I den forbindelse er det i memorandumets indledning udtrykkeligt nævnt, at det enkelte lands fastsættelse af sådanne regler sker under iagttagelse af beskyttelsen af menneskerettigheder og principperne i deres lovgivning om beskyttelse af personoplysninger.

Spm. nr. S 2784

Til statsministeren (1/7 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering anerkende, at de Thulearbejdere, som i perioden før 1968 befandt sig i Thule, mens der var atomvåben og/eller atomkraft, har et berettiget krav på erstatning?«

Begrundelse

Der er efterhånden adskillige sager, hvor arbejdere på Thulebasen kan berette om sygdomstilfælde, som højst sandsynligt skyldes deres ophold og arbejde i Thule i en periode, hvor de ikke har haft nogen som helst mulighed for at vide, at de rent faktisk kom til at arbejde tæt på radioaktive stoffer. Arbejderne har ikke kendt faren ved at deltage i dette arbejde i forbindelse med opbevaringen af atomvåben eller atomkraft i Thule. Derfor skal de selvfølgelig også have del i den erstatning, som er besluttet i Folketinget sidste år.

En af dem, som har arbejdet i Thule, Bent Søndergaard, har i Thisted Dagblad den 17. februar 1996 berettet om, hvordan han efter at

være blevet forflyttet til radarstationen på basens B-side blev udstyret med et dosimeter, som skulle bæres tæt på kroppen. Det er en sikkerhedsforanstaltning, som alle, der arbejder i atomaktivt miljø, skal bære på sig. I forbindelse med Bent Søndergaards udsagn siger overlæge, dr. med. Troels Munkner fra Nuklearmedicinsk Afdeling i Esbjerg den 17. februar 1996 til Thisted Dagblad: »... Jeg har efterhånden talt med flere tidligere ansatte på Thulebasen, som giver forklaringer, der peger i retning af, at der var radioaktiv aktivitet på basen, og at forholdsreglerne mod strålepåvirkning ikke blev opfyldt. Alene den kendsgerning, at Bent Søndergaard fik udleveret et dosimeter, taler for, at der var strålefare dér, hvor han opholdt sig. Hvorfor skulle han ellers bære et dosimeter?«

Svar (8/7 96)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

De hidtil gennemførte helbredsundersøgelser af de personer, der opholdt sig på eller i umiddelbar nærhed af Thulebasen i forbindelse med oprydningen efter det forulykkede amerikanske bombefly, har ikke kunnet påvise, at de pågældende har fået helbredsskader som følge af udsættelse for radioaktivitet.

Der er heller ikke påvist nogen optagelse af plutonium hos de pågældende som følge af ulykken.

Dette må så meget desto mere gælde for de personer, som ikke var til stede, da ulykken og oprydningen fandt sted.

På den anden side står det klart, at både grønlandske fangere og Thulearbejdere ydede en stor indsats i forbindelse med oprydningen under ekstremt vanskelige forhold.

Thulearbejdernes og de grønlandske fangeres deltagelse i oprydningen i forbindelse med ulykken var endvidere præget af stor usikkerhed – en usikkerhed, der efterfølgende blev forstærket af de mange debatter og rejste tvivlsspørgsmål vedrørende deres helbredsforhold.

Dette var også konklusionen på den offentlige høring om Thuleulykkens sundhedsmæssige aspekter. Regeringen besluttede derfor at lade tvivlen og usikkerheden komme de berørte personer til gode og at udbetale en kulancemæssig godtgørelse til alle personer, der opholdt sig på eller i umiddelbar nærhed af Thulebasen inden for perioden fra og med den 21. januar 1968 til og med den 17. september 1968.